

Finalizarea privatizării BCR – un factor pozitiv pentru piața bursieră

În această săptămână s-a finalizat un proces care cred că poate fi numit istoric: cea mai mare bancă comercială din România a fost privatizată, statul pierzând controlul asupra acesteia în favoarea unuia dintre cele mai importante grupuri financiare din regiune. Semnificativitatea acestui eveniment cred că transcende sectorul bancar sau cel economic, el având implicații profunde pentru întreaga societate românească.

În urma cu 17 ani România a ales capitalismul ca mod de organizare economică a societății. Implicit, în acel moment, sistemul financiar a câștigat poate cel mai mult în importanță, el fiind cel care ar fi trebuit să finanțeze și, într-o măsură semnificativă, să realizeze tranziția spre noul sistem. Din păcate, procesul de tranziție s-a prelungit extrem de mult, viteza cu care s-au schimbat legi, mentalități și atitudini fiind uneori parca imperceptibile.

Evident că una dintre cauzele care au determinat aceste întârzieri a fost și lentă schimbare a sistemului financiar. Menținerea unor parghii puternice de control ale statului în cadrul acestuia, atât prin postura de acționar al unora dintre cele mai importante bănci comerciale cât și prin acțiunea sau inacțiunea Ministerului de Finanțe și a Băncii Naționale, a determinat un aport scăzut al sistemului financiar la accelerarea schimbărilor calitative în economie, precum și o cronică subdezvoltare a pieței de capital.

Ori, în acest moment, odată cu finalizarea privatizării BCR, această etapă a fost complet depășită. Din acest moment sistemul financiar se află în marea lui majoritate în proprietate privată. Este astfel de așteptat că rolul său în dezvoltarea economiei să se accentueze și să se transforme în principalul motor de creștere economică, odată cu funcționarea sa doar după criteriile de eficiență economică.

Pe de altă parte, sistemul financiar va fi, într-o proporție mai mare, cel care va da măsura proiectelor economice viabile, cel care va elimina ineficiența în economie, cel care va realiza alocarea resurselor spre afacerile care produc plus-valoare dar și cel care va schimba modul în care cetățenii înțeleg să muncească, să economisească și să consume. Deci iată sarcini grele, însă perfect realizabile.

Pentru a mari șansele de reușită va fi nevoie ca cele două componente principale ale mediului financiar - sistemul bancar și cel bursier - să lucreze din plin și să se completeze reciproc. Nu întâmplător în ultimii ani cea mai dinamică bancă din sistemul bancar românesc, fapt reflectat și de ascensiunea în topurile din sistem, a fost Banca Transilvania, singura bancă listată și "crescută" prin Bursa. Și, în același context, nu cred că întâmplător noii proprietari ai BCR au anunțat o posibilă listare pe Bursa românească.

Revenind la piața bursieră, privatizarea BCR cred că mărește șansele să asistăm la o mai rapidă dezvoltare a sectorului. Statul nu va mai furniza afaceri pentru bănci, iar băncile nu vor mai finanța statul decât prin prisma unor considerente economice. În fapt, piața bursieră va avea șansa unei concurențe corecte din partea sistemului bancar în competiția găsirii celor mai bune și mai ieftine soluții de finanțare pentru economie. Pe de altă parte, dezvoltarea pieței bursiere va putea fi un bun prilej ca băncile să se implice în piață, să fie jucători activi care să determine o lichiditate și o expertiză mai ridicată. Nu în ultimul rând, piața bursieră va scăpa de un complex mai vechi și anume cel al unei complicități dintre stat și sistemul bancar, rămânând fără una dintre principalele scuze pentru gradul scăzut de dezvoltare al domeniului.

Concluzionând argumentele de mai sus, putem spune că privatizarea BCR poate fi considerată ca finalul unei etape de tranziție a sistemului financiar, dar și începutul unei noi în care orizontul de

dezvoltare atat al sistemului bancar cat si al celui bursier se largeste considerabil. Daca de aceste lucruri se va profita mai bine decat s-a facut in trecut ramane de vazut.

Alin BRENDEA
13 octombrie 2006